

Bosorák na prevoze

Povyše Kozmáloviec býval voľakedy prievoz. Prievozníkom bol postarší chlap, ale človek dobrý a statočný. Poslúžil každému, či vo dne, či v noci. Raz na jar okolo polnoci ho zobudil krik. Voľakto kričal z druhého brehu na prievozníka, aby ho previezol. Prievozník odkvačil loďku a prevesloval na druhú stranu. Do loďky nastúpil chlap v dlhom plášti. Prievozník ho previezol na druhý breh, ale neznámy z loďky neschádzal, len krútil prstami a mrmlal, ako keby sa modlil. Keď sa ho prievozník opýtal, na čo čaká, odpovedal mu:

— Zabudol som si prsteň.

Prievozník ho previezol naspäť. Ale keď sa s ním vrátil, neznámy znova neschádzal z loďky. Prievozníkovi povedal:

— Zabudol som si klobúk. A na tretí raz povedal:

— Zabudol som si podkovu.

Potom konečne vysadol.

Ráno sa prievozník dozvedel, že v dedine cez noc zomreli traja ľudia — nevesta, chlap a furman, ktorého zabil kôň.

Asi o týždeň, cez polnoc, znova počul ten istý hlas. Vedel, že je to ten cudzí chlap-bosorák v dlhom plášti. Išiel poňho, a keď ho previezol, chlap znova nezišiel z loďky, ale mu povedal: — Zabudol som si kľúče.

Prievozník hneď vedel, koľko bije, lebo on nosil kľúče za pásom.

Predstieral, že ho prevezie, ale keď prišli doprostred Hrona, schmatol bosoráka za golier a čapil ho do vody.

Potom prievozník ešte dlho žil a veľa ľudí poprevádzal na druhú stranu.